

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
În America pe an 2 dolari.

Îese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Scutul Preacuratei

Învățăminte din trista pățanie a generalului Nobile în țara ghețurilor veșnice — Preacurata mamă a lui Isus nu părăsește niciodată pe cei cari se roagă ei cu credință și cu căldură

În toată lumea se scrie și se vorbește astăzi despre zguduitoria nenorocire, care a încuiat între ghețurile veșnice dela miazănoapte pe generalul italian Nobile și pe tovarășii săi, mântuiți abia de curând din cumplita lor prinsoare geroasă. Povestea nenorocirii o știu toți cetitorii de gazete. Ea e scurtă și se poate cuprinde ușor în câteva cuvinte:

Pe la începutul verii, un ofițer italian îndrăzneț, însoțit de câțiva tovarăși, tot atât de cu capul a mână ca și dânsul, au încălecat pe balonul „Italia” și au plecat să sboare peste osia de miazănoapte a Pământului care ne ține și ne hrănește pe toți. Vânturile potrivnice au făcut însă din uriașul balon un biet fulg netrebnic, pe care au început să-l vânture ca pe o părere și să-l izbească de fioroșii munți de ghiță ai Nordului. Un pocnet cumplit, o zguduitură și mai cumplită, și pajura fără splană a lui Nobile a plesnit ca un clăbuc de săpun, iar călătorii „Italiei” au căzut între sloi cu oasele bătucite. Câțiva s’au și ales ori cu mâinile, ori cu picioarele rupte și toți cu sufletele aproape de gură, legate doar c’un fir de ață de bielele trupuri strivite.

O parte dintre oamenii lui Nobile nici n’au căzut măcar așa, atunci, ci au fost târâți de zdrențele balonului în locuri încă și azi necunoscute.

Ș’apoi au urmat zile și săptămâni de chinuri grozave, când Nobile și cu ai săi au așteptat zadarnic un semn dela lumea care nici nu putea bănuia înflorătoarea lor soartă. Și chiar și când, prin scântele vrăjite ale telegrafiei fără fir, Europa a luat cunoștință de trista întâmplare, Nobile vedea cum trec zile după zile și săptămâni, fără să-i poată sosi pârghia de scăpare.

Despre jalnica stare a celor încuiați între ghețurile dela miazănoapte, tipăreste acum în marile gazete europene nemaipomenit de interesante amănunte **căpitanul Suedez Lundborg**, care a reușit cel dintâi să coboare cu o mică mașină de sburat între bieții năpăstuiți ai Polului Nordic. Și arată cum au trăit

Nobile cu ai săi în cortul roșu de pe banchiza fioroasă, cercetată numai de urși albi și de foc.

Spune căpitanul Lundborg cum bieții naufragiați ai văzduhului trăiau zile de cea mai sfâșietoare frământare și groază, cu trupurile istovite de boale și de lipsuri, într’un cort de cinci-șase urme. Hrana lor era carnea aproape crudă a unui urs, ucis în celea dintâi zile, iar culcușul zdrențe de piei de cerb (ren) și bucăți de sânge închegat.

Însă nu-și pierduseră totuși nădejdea apropiatei mântuirii. Trăiau cu o mare și sfântă speranță, care nu i-a părăsit nici o clipă, nici în celea mai fioroase ceasuri..!

Și ce le ținea vie această neînfrântă nădejde de scăpare?

Ne-o spune astfel, *din cuvânt în cuvânt*, însuși căpitanul aviator Lundborg, cel care l-a scăpat pe Nobile:

— „*Sus de tot, aproape de vârful parului din mijlocul cortului, era atârnată o icoană a Fecioarei din Loreto* (orașel din Italia, unde se cinstește mai mult Preacurata Vergură și sfânta Familie a lui Isus), *patroana aeronauticei italiene. Mi-se spuse mai târziu* (căci însuși Lundborg a petrecut câteva săptămâni pe banchiză, cu avionul stricat), *că această icoană fusese luată de Nobile în călătoria lui Amunsen pe aerorava „Norge” și era cu drept cuvânt privită ca o veterană a expedițiilor din ținuturile ghețoase*”.

Va să zică, nădejdea caldă de mântuire, în sufletele celor încuiați între ghețurile veșnice dela miazănoapte, o ținea o veche icoană a Preacuratei Vergure Maria, pe care ei o aveau înălțată în cel mai ridicat loc din nemernicul lor lăcaș de lacrimi și de suferință. Ei i-se rugau ei, seara și dimineața, când vânturile geroase se trudeau să-i îngroape pe vecie, ori când urșii de ghiță își mârâiau urletul lor fioros printre sloi.

Și rugăciunile lor fierbinți n’au rămas zadarnice. Lundborg l-a salvat pe

Nobile, iar vaporul „Krassin”, răsărind ca prin minune printre ghețuri, i-a mântuit pe toți ceilalți, aducându-i, cu icoană cu tot, în lume, la căldură și viață.

Astfel, scutul Preacuratei nu s’a desmințit nici în cea mai grozavă nenorocire dintre câte s’au pomenit în zilele noastre.

Starea sămănăturilor

În *Muntentia* vremea e foarte călduroasă. În câteva locuri, din ținuturile muntoase a plouat puțin. În județele Dâmbovița, Argeș, Ilfov și Vlașca a bătut gheața, dar n’a pricinuit stricăciuni mai mari.

Sămănăturile sunt bune. În unele părți din județul Muscel, prin grâu se găsește multă neghină.

Păioasele dau recoltă foarte bună. Porumbul suferă mult din cauza secetei. Mai ales în Oltenia și Banat porumbul e foarte slab. Tot asemenea și în Dobrogea și în părțile de miazăzi ale Moldovei.

În *Moldova* vremea e caldă și secetoasă. Ploi a căzut puține. În județele Roman, Covurlui, Fălțiceni, Neamț și Bacău în grâu este multă neghină și a fost atacat și de insecte. Recolta însă e destul de bună.

În *Bucovina* n’au fost călduri așa mari. Sămănăturile sunt foarte frumoase și se nădăjduiește o recoltă foarte bogată.

În *Basarabia* căldurile sunt foarte mari și mai ales porumbul, care la început era foarte frumos, a fost aproape nimicit. Ploaie n’a căzut numai în județele Hotin, Sorooca și Tighina, dar fiind puțină n’a ajutat aproape nimic.

În *Ardeal* vremea e frumoasă și călduroasă. Au căzut ploi mai multe, așa că sămănăturile atacate de secetă s’au mai reparat. În județele Turda și Odorheiu a bătut și ghița, fără să pricinuiască stricăciuni mai mari.

Peste tot sămănăturile sunt frumoase și se nădăjduiește o recoltă bogată.

Vitele n’au cumpărători. La Deva s’a ținut de curând un mare târg de vite, la care au fost aduse spre vânzare vite foarte multe, dar vânzătorii au trebuit să-și ducă vitele acasă, căci cumpărători nu s’au arătat aproape de loc. Țăranii au rămas foarte întriști de această neașteptată întorsătură.

Grăunțe sufletești

III

Foloasele unirii cu Roma

Părerile celor mai de seamă scriitori români

După ce am citit părerile scriitorilor români celor mai de seamă cu privire la »binele« pe cari ni l-a adus ortodoxia, să vedem, în cele ce urmează, părerile acelor scriitori cu privire la foloasele pe cari ni le-a adus unirea cu Roma. Toți scriitorii aceștia se întrec în a constata, că **cultura și literatura românească au început și s-au dezvoltat numai după ce poporul român ajunsese în atingere cu popoarele apusene și mai ales cu cele latine.**

1. **A. D. Xenopol**, pe care l-am auzit cu ceva mai înainte spunând, că: **„Gândirea latină a poporului român nu se putea dezvolta decât la atingerea cu o civilizație latină, și aici este secretul înrădăririi covârșitoare dobândită de cultura franceză asupra celeia a poporului român“.**

2. **Dr. Sextil Pușcariu**, Dsa asămănând în »Istoria Literaturii României« Epoca veche, pag. 1—2 influența, pe care a avut-o asupra literaturii noastre Răsăritul și apoi Apusul, ne spune, că: »Legăți de orient cu cătușe puternice, întreaga epocă veche a literaturii noastre se caracterizează prin influența aceasta orientală, a cărei trăsătură principală era de-

pendența manifestărilor culturale de bisericească, în special de ortodoxism«.

„De câte ori, în epoca aceasta, putem constata o mișcare, sau măcar un început de mișcare cu urmări importante pentru dezvoltarea literaturii noastre în direcție națională, fie că avem a face cu întâiele traduceri sau cu cele dintâi tipărituri românești, fie că vedem înflorind istoriografia noastră națională, totdeauna descoperim la temelie ei o influență apuseană“.

„Și tot unei influențe din apus se datorește renașterea cu care se începe, și pentru literatura noastră, epoca nouă“.

„E ceva mai mult decât o sută de ani de când a început să se sape brazde adânci între aceste două restăm-puri, decând Dunărea a crescut par'că formând un hotar firesc între noi și orient, și ni s-au deschis tot mai largi porțile spre vestul luminat, prin care pătrundeau obiceiuri europene, literatură apuseană și gustul pentru în-deletniciri artistice. Iar când prin aceleași porți intrară, ca niște apostoli, în aureola luminii intensive, acei câțiva bărbați venind dela Roma, care, pe lângă știință, aveau și focul entuziasmului și cuvântul cald care incinde, atunci au mijit și pentru noi zorile vremilor nouă“.

„Petru Maior, Gheorghe Șincai, Samuil Clain și tovarășii lor au săvârșit minunea resurecțiunii (re-învierii) poporului român și au imprimat direcția în care avea să se dezvolte spiritul public în tot cursul deceniilor următoare“.

3. **Aron Densusianu**, ne spune că: »Două limbi au fost care au deșteptat aproape în același timp geniul limbei și al poporului român, acestea au fost limba latină și franceză. Limba latină a deșteptat atât geniul limbei cât și al poporului. Prin limba latină Românii

au ajuns să cunoască nu numai limba, dar și originea lor proprie. Cei dintâi latiniști români, Micul, Șincai, Maior, au fost și cei dintâi cari au deșteptat geniul limbei, însuflându-i nou spirit de viață și punându-o prin studiile lor filologice pe singura cale mântuitoare a progresului rațional, iar prin studiile lor istorice au deșteptat geniul amorțit al poporului, însuflându-i conștiința de sine, a origini și a demnității sale«.

„Astfel limba română inspirată și deșteptată de limba latină, condusă și ajutată de sora ei franceză în cincizeci de ani, străbătu în sborul său o distanță pe care alte limbi abia au străbătut-o în sute de ani!“

4. **Dr. Ovid Densusianu**, prof. universitar la București, vorbind în »Literatura Română Modernă«, vol. I, București 1920, pag. 1, despre »Școala latinistă«, »originea (căreia) trebuie căutată în evenimentul« dela 1700, »când se iscălește actul de unire« cu Roma, ne spune că: »O epocă de regenerare începe pentru întreaga noastră viață intelectuală când învățații transilvăneni vin să propage prin scrierile lor convingerile prin cari se întemeiază renașterea noastră dela începutul secolului trecut. Ideile pentru care a luptat școala transilvăneană au schimbat cu desăvârșire modul nostru de a gândi și lor le datorim multe din binefacerile de care ne bucurăm și cu care ne răsfrăăm astăzi«. Continuă apoi autorul la pag. 5—6: »Credința că Românii sunt urmașii coloniștilor romani aduși la Dunăre o întâlnim și mai înainte la istoricii noștri... Dar învățații de peste munți au fost aceia, care au luat această idee ca punct de plecare al întregii lor activități istorice și au căutat să o pună în lumină mai stăruitor și cu argumente nouă. Ei nu s-au mulțumit să arete că noi ne coborâm din legionarii aduși de Traian în Dacia, ci au mers mai departe și s-au silit să probeze, că suntem Romani curăți, neamestecați cu nici un popor străin...«

Foia „UNIRII POPORULUI“.

Munții noștri

Poezie de Aron Cotruș*)

Ai noștri sunt acești munți
Pietroși, mănoși, cărunți,
Căci noi ne-am cățarat pe ei spre cer,
Noi le-am deschis adâncurile de aur și de fier
Și-am suferit prin ei pe ploii și ger...
Noi le-am spintecat uriașele pânțec,
Noi le-am proslăvit frumusețile 'n cântece
Și le-am cunoscut sufletul și furtunile mai bine
ca ori și cine...

În haiducie grea ori doinind domol după ei
Nimenia pe lume nu i-a cunoscut și îndrăgît ca noi...
De-acest mănăstir pământ daco-român
Cine-ar putea, mai mult ca noi, să spuie
o'al lui e?!...

Cine l-a arătat
Din începutul vremilor, neîncetat?
Cin' l-a sămănat?
Cine i-a fost slugă și stăpân?
Care dintre neamurile vechi și noi
Are îngropați în sânul lui atâți eroi?

* Tinărul poet al neamului, de naștere din comuna Lupu de lângă Blaj, a scos o nouă carte de versuri, sub titlul »Măine«, din care luăm spre arătare această frumoasă poezie. Cartea se vinde și la Librăria din Blaj.

Acui doină de veacuri pe aicea plânge?

Cin' l-a apărât mai dărz de-al năvălirilor puhoi
Și l-a adăpat de atâtea mii și milioane de ori

Cu sânge

Și sudori,

Ca noi?!...

Vergura Maria Ajutătoare

— Al doilea articol —

Nu putem trece la înșirarea mai departe a vindecărilor minunate decât împrospetând în mintea cetitorilor cântarea din Paraclis:

„Cătră Născătoarea de Dumnezeu acum cu nevointă să alergăm păcătoșii și umiliții și să cădem strigând intru pocăința dintru adâncul sufletului: Stăpână ajută îndurându-te spre noi; grăbește, că perim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe servii tăi deșerti, că numai pe tine sperare te-am câștigat“.

Sfinte sunt cuvintele aceste după cum se va vedea și din întâmplările următoare.

Vindecare grabnică din scurgere de sânge

Despre o vindecare neobișnuită i-se scria lui Don Bosco în Iunie 1876, dintr'un sat italian.

Începând din luna Martie și până în Maiu al acestui an o femeie a suferit de scurgere de sânge. La sfârșitul lui Maiu nu mai era decât piele și oase. Nu au cruțat cheltuiala.

Chemat-au doctori învățați chiar și din depărtări. Pe urmă toți doctorii nu mai aveau nici o nădejde că pot ajuta cu știința lor. Primejdia creștea și în celea din urmă femeia s'a mâr-turisit, s'a cuminecat și i-s'a dat ungerea cea de pe urmă. Intr'aceea căsenii făceau rugăciuni, plătit-au liturgii, fără să simtă nici cea mai mică ușurare în starea bolnavei, ba din contra. În clipa din urmă, soțul s'a gândit la Vergura Maria Ajutătoare și numai decât a trimis bani de o liturgie lui Don Bosco, rugându-l ca încă în dimineața următoare să facă o sfântă liturgie la altarul V. M. A. Omul trimis abia a intrat în casa lui Don Bosco, când bolnava agrăi pe căsenii intristați, că e vindecată. Și de fapt era vindecată, în mod neînțeles, adică foarte înțeles, spre bucuria tuturor.

Femeia a pus vot (s'a făgăduit, s'a legat) că de aci înainte va servi lui Dumnezeu, își va împlini cu sfîntenie datorințele creștinești, dând și copiilor o creștere virtuoasă.

Vindecarea boalei de apă

În Ianuarie 1878 Don Bosco scria în »Vestitorul Salesian«: »Așa de multe și așa de felurite sunt harurile, de cari se împărtășesc credincioșii prin mijlocirea V. M. A., încât s'ar umplea paginile »Vestitorului Salesian«, de peste întreg anul, dacă le-am descrie pe toate. Ne susținem dreptul ca descrierea lor să o facem într'o carte anume iar în »Vestitor« să publicăm în toată luna numai câte-un car-

„Astfel au deșteptat scriitorii transilvăneni conștiința noastră națională prin studiul istoriei. Influența lor din acest punct de vedere a fost nemărginită. Ideile lor, după ce au paralizat în mare parte tendințele prea îndrăznețe ale streinilor de a contesta drepturile noastre, au trecut dincoace de Carpați și și-au arătat roadele binefăcătoare în mișcarea din care ne-am trezit la o viață nouă și grație căreia am ajuns ceea ce suntem“.

Iuliu Maior.

Numărul șapte în viața omului

În viața unui om sunt șapte vârste: Vârsta copilăriei mici care ține până la 7 ani când se schimbă dinții; vârsta copilăriei mari, care ține până la 14 ani; vârsta fecioriei, care ține până la 21 ani, când începe să crească barba și mustățile; vârsta tinereții, până la 28 ani, când omul încetează de a mai crește; două vârste ale bărbăției care ține până la 49 ani, când corpul omului a atins cea mai mare dezvoltare și în sfârșit vârsta bătrâneții, când omul tot mai mult se apropie de sfârșit.

Afară de celea șapte vârste, omul mai are șapte deschideri pentru simțuri, așezate în cap: Doi ochi, două urechi, două nări și gura. Tot în număr de șapte sunt și organele celea mai însemnate din corpul omului: Două plămâni, inima, ficatul, splina și doi rărunchi.

Cât s'a vândut peste graniță dela anul nou și până acum

În celea dintâi 6 luni ale acestui an s'au vândut altor țări 43 mii vagoane de porumb și o mie vagoane făină, 25 mii vagoane păcură, 33 mii vagoane petrol și 30 mii vagoane benzină.

Lemne de foc s'au vândut altor țări 43 mii vagoane. S'au mai vândut și 102,000 de porci și 33,700 de boi.

Față de anul trecut, vânzările de acum sunt cu mult mai mari.

Ce mai e nou în politică

Deocamdată, politica dinlăuntru a țării noastre a ajuns la un punct de potolire. Lucrul acesta trebuie înțeles așa, că frământarea dintre taberele politice s'a întrerupt, nu însă ca un semn de împăcare, ci ca o hoină, până mai încolo, spre toamnă. Suntem în dricul verii, când căldura alungă de prin orașe și pe politicieni, cari se duc în locuri mai răcoroase, să-și înviorizeze puterile fărâmițate în luptele de până aci. Insuși d. V. Brătianu a lăsat în scaunul său un locuitor și a plecat la niște băi din Franța, să-și caute de sănătate. Acelaș lucru l-au făcut și alți miniștri, ca d. Titulescu, care a plecat în Italia.

Conducătorii opoziției încă au părăsit Bucureștii, plecând prin feluritele ținuturi de unde sunt, așa că apele politice sunt astăzi liniștite, ca suprafața unui lac fără vânt. În adâncuri însă, gândurile și planurile se frământă fără încetare, din cari vor răsări luptele, totdeauna mai viitoare și mai ascuțite, ale toamnei.

Până atunci, doar' harță prin celea gazete mari și zvonuri, mai mult sau mai puțin întemeiate.

Un sat întreg în lacrimi

Mai dăunăzi, locuitorii satului englezesc Bagshot, la un anumit ceas din zi au început să lăcrimeze, fără voie cu mic cu mare. Plângeau fără să aibă vre-o supărare, fără să-i fi sfădit nimenia. Plângeau muie-

rile, plângeau bărbații, copiii, fetele, feciori, de-avalma. Ce-o fi asta, măi oameni buni? — și-au zis dela o vreme bieții creștini. De unde lacrimile cari ne chină? Hai la primărie, să vedem ce s'o întâmplat? Când colo, plângea și dom' primarele. Iute cu plânsoare, la oraș. Adică ce era?

Soldații dela casarmă ieșiseră într-o vale din apropierea satului cu pricina și făceau manevre cu gazuri lacrimogene (aburi cari fac lacrimi). Un vânt potrivit a luat aceste gazuri și le-a abătut asupra satului, unde au stors lacrimi, din ochii tuturor locuitorilor. Cică lăcrimau și dobitoacele, câinii, pisicile, găinile..!

Locuitorii comunei Bagshot au făcut plânsoare la marele comandament din Londra.

Vânt cumplit în răsărit

În țara Japonezilor, asupra orașului Tokio, s'a abătut în zilele trecute un vânt atât de năpraznic, cum noi, fericiții locuitori ai țărilor europene, nici închipui nu ne putem. Nenumărate case au luat pe sus și sburate la mari depărtări, iar alte mii au fost dărâmate pe loc. Vântul a scormonit apele și le-a mănânat asupra orașului, înecând case și locuitori. Podurile au fost măturate și trenurile nu mai pot să circule, prăpădul este grozav.

sau două, spre mărirea Născătoarei de Dumnezeu și spre încurajarea fiilor ei credincioși. Iată un astfel de caz“:

Un biet om slăbise rău în urma multor lucrări încordate. Abia mai sta pe picioare. Nu peste mult i-s'au umflat picioarele, de sus până jos, ca niște saci înfoiați. S'a simțit în mare primejdie. Chemând doctorul, acesta a constatat boală de apă (hidrapic), făcând tot ce știa el, ca să înlăture năcazul, dar înzădărar. Pe urmă i-a recomandat să se împărtășească cu sfintele taine, ceea ce bolnavul a și făcut cu smerenie liniștindu-se în voia lui Dumnezeu. Peste câteva zile plebanul (parohul) l-a îndemnat să se roage de V. M. A., în onoarea căreia Don Bosco a zidit o biserică în Turin și în caz de întremare să trimită un mic dar în folosul acestei biserici.

Omul a ascultat sfatul și a făcut cum i-s'a spus.

Și iată minune; a patra zi începură a i-se desumfla picioarele și în curs de câteva zile omul s'a întremat deplin trimițându-și obolul pentru sfânta biserică din Torino.

Vindecare grabnică din boală de ochi, boală de gât și dureri de brațe

În 22 Martie 1878 i-se trimite lui Don Bosco o scrisoare de mulțumită din Elveția. Niște oameni aveau un copil, Herman, care avea o boală de ochi. A suferit câteva săptămă-

măni și medicii nu i-au putut ajuta, ba ziceau că va rămânea orb. Părinții s'au înțeles atunci să meargă cu copilul la Turin, să mai consulte și aici ceva medici iscusiți și dacă nici aceștia nu vor putea ajuta, atunci să meargă în biserică V. M. A. făgăduind ceva dar în caz de vindecare.

Cum s'au hotărât așa au făcut. Mama și-a luat copilul și haid' la Turin. Medicii i-au spus însă că cu siguranță copilul va rămânea orb. Și de fapt, se arătau semne de rac în ochii bietului băiet. Atunci mama năcăjită îl duse în biserică V. M. A. și înaintea icoanei începură amândoi o novenă (rugăciuni de 9 zile). Când se isprăvi asta, începură alta. Apoi a treia. Cătră sfârșitul novenei a treia, pruncul începu a-și deschide ochii. Ca mâne iarăși i-a deschis, ceva mai mult. Și din zi în zi mai bine, până când într-o seară putu privi și vedea cum se cade lampa de petrol. Peste câteva zile era vindecat deplin.¹⁾

Acelaș băiat, peste două luni, căzu într-o boală de gât, soră cu moartea. Mamă-să se puse atunci în genunchi înaintea icoanei V. M. A. ce o avea în casă, făgăduind că timp de patru zile va arde candela înaintea acestei icoane, dacă se va însănătoșa copilul. Abia

¹⁾ Un caz asemănător îmi spunea mai anul trecut dl. Ovidiu Hulea, director la Liceul T. Maiorescu în Aiud. Căd că cetind șirele aceste, dl Hulea va binevoi să descrie cazul acesta din *Galda*, pentru cetitorii acestei foi.

și-a terminat rugăciunea și votul, când copilul striga: „Mamă, nu mă mai doare în grumazi.“ Mama și-a împlinit votul.

Altădată, tot pruncul acesta, simți dureri aspre în brațul drept, încât toată noaptea nu-și putea închide ochii. Mamă-sa începu o novenă în onoarea V. M. A. — A treia zi, copilul nu a mai simțit nici o durere.

O muribundă își recăștigă conștiința pe timpul împărtășeniei

În 17 Martie 1878 mama unui preot salesian se îmbolnăvi grabnic. La început nimeni nu cugeta, că e primejdie de moarte. Dar în 21 și-a pierdut conștiința și i-se arătau semnele morții. Soțul mahnit începu rugăciuni cătră V. M. A. Cel puțin pentru harul, ca bolnava să-și recapete conștiința pentru a putea fi împărtășită cu sfintele taine cele de pe urmă. Abia începu a se ruga soțul în fața icoanei V. M. A., când bolnava se trezi, s'a ridicat în pat și începu a vorbi și a ride cu fața senină și cu fruntea curată. Numai decât, fu chemat preotul, care o împărtăși cu sfintele taine, cum se cuvine. Apoi bolnava s'a culcat din nou, liniștită și adormi greu, din care somn nici nu s'a trezit mai mult. Plebanul mângăia pe preotul salesian (fiul repodatei) cu cuvintele: „Harul, de care avu parte

Ard pădurile în mai multe părți ale Ardealului

Cu căldurile celea mari din săptămânile trecute, au început să ardă pădurile în mai multe părți ale Ardealului. Din vre-un capăt de țigară, ori din vre-o vatră de jăratec părăsită de ciobani fără grijă, au luat foc păduri întregi, ba chiar codri bătrâni de zeci de mii de jugăre, cari ard acum, făcând pagube ce nici nu se pot prețui.

Așa ard niște păduri din Bihor, pe o întindere de 30 kilometri pătrați (cam cât e țara Secașului, din apropiere de Blaj). Tot așa auzim, că ard pădurile din ținutul Clujului și mai nou celea ce se întind între Brașov și Predeal, pe la Timiș.

În toate acestea părți, la stins, au ieșit regimente de cătane, căci locuitorii satelor din împrejurimi n'au putut răsbîi cu pârjolul. Pagubele nu se pot satori, căci focul se întinde.

Cei cari cu negrija lor aprind pădurile, ar trebui înfundăți la grea pedeapsă, să capete minte toți cei ușuratici ori netrebnici.

Generalul Nobile a sosit la Roma

În sfârșit, generalul italian, în jurul căruia s'a făcut atâta valvă în toată lumea și care a fost mântuit dintre ghețurile dela miazănoapte de către sburătorul Lundborg, a sosit acasă, la Roma, în ziua de Marți 31 Iulie. El n'a sosit singur, ci înconjurat de cei 2—3 tovarăși de suferințe cari au avut și ei norocul să scape cu sufletul în oase.

Italianii i-au făcut lui Nobile o primire dintre cele mai strălucite, dar ne putem ușor închipui cum ar fi fost această primire în cazul, că Nobile nu se întorcea cu trenul, ca un biet sobol, ci cu falnicul balon »Italia«. Orice s'ar zice, nesăbuita mândrie italiană, a suferit o mare înfrângere prin această întoarcere. Pleci vultur, să nu te mai încapă golurile văzduhului, și te întorci ca o cârtiță, cu o mână și cu un picior rupt..!

Generalul Nobile nu va prea avea cuvânt, să se fălească cu încercarea lui la Polul Nordic. Prea a vrut să o facă mare și s'a înecat cum e mai rău. Cam aceasta e părerea în întreaga lume, despre neizbita încercare a generalului Nobile.

Spun gazetele străine, că generalul Nobile și cu ai săi, venind cu trenul peste

reposita în Domnul a fost adevărată minune.

Fecioara Maria nu-și părăsește credincioșii nici în ora morții acestora, după cuvintele ce le-a grăit către Sfântul Ioan: „Nu am obiceiul să părăsesc în ora morții pe credincioșii mei“.

Vindecare din gută.

În 4 Iunie 1878 un canonic din Sardinia scria lui Don Bosco:

De vr'o doi ani o biată femeie s'a pomenit că un braț și un picior îi rămân paralizate (lovituri de gută, seci). Între mari dureri s'a îndreptat cu rugăciuni către V. M. A. A început o novenă și a trimis ceva dar pentru biserică din Turin. După terminarea novenei femeia s'a sculat sănătoasă din pat, văzându-și de lucrurile obișnuite. Tot atunci i-s'a vindecat scurgerea din urechi și durerea de ochi.

GAVRIL TODICĂ

Germania, erau așezați într'un vagon deschilinit și vagonul a fost încuiat toată vremea, ca să nu-i poată vedea nimenea și mai cu seamă să nu-i poată întreba nimic. Însă niște gazetari isteți totuși au găsit mijlocul să-i poată vedea, măcar prin geamuri, și au văzut că între Nobile și oamenii săi pare a fi o mare încordare, adică mânie sau ură.

Mașinistul Ceccioni a fost văzut trecând mai de multeori pe coridorul vagonului pe lângă generalul Nobile, fără să-i dea măcar binețe, ori să-l salute militărește cum s'ar cere după rangul lui Nobile. Din asta se preune că Nobile și oamenii săi au ce au împreună, din timpul când erau în groaznică părăsire dela Miazănoapte.

Cu generalul Nobile a sosit și cățelușa sa Titina, care a făcut și ea călătoria cu balonul »Italia« la Polul Nordic și a trecut ca și stăpânul său prin toate spaimele și toate necazurile. Dintre tovarășii lui Nobile Ceccioni are un picior rupt, precum are și Nobile nu numai un picior rupt ci și o mână, iar Mariano a rămas bolnav într'un spital. Zappi a sosit întreg, dar pe el îl preune lumea că a mâncat pe Malgreen. Cel mai fericit dintre toți tovarășii lui Nobile este fără îndoială profesorul cehi Behounek, pe care l-a așteptat în granița nemțească mireasa, cu care se și cunună peste 2 săptămâni.

Unde duce lăcomia de avere

Bărboși, 3 August.

În comuna Bărboși jud. Turda, locuitorul Szentanai Ștefan de 49 ani a fost aflat Luni dimineața în 30 Iulie omorât în căruța lui, cu care a fost venit dela hotar, spre comuna unde-și avea locuința. Acest om a fost prin America vre-o 7 ani, unde a câștigat mulțime de dolari, așa cât fără averea-i în pământ de peste 100 jugăre și-a adunat după cum se crede și câteva milioane în bani gata depuși pe la bănci și dați împrumut pe la oamenii din sat câteva sute de mii cu mari camete. Fiind mare cămătar și-a câștigat mulți dușmani, așa cât și până în acest an a fost atăcat de necunoscuți noaptea la locuința lui pușcând care-va pe fereastra casei dinainte iar cu o ocaziune cineva i-a dat foc la fânul din grădina lui, tot atâtea semne de atentat contra lui. Preotul local și alți binevoitori ai lui în nenumărate rânduri l-a făcut atent să mai lase din celea multe camete, și cu ce poate să ajute pe cei săraci, dar lăcomia de avere l-a stăpânit în mare măsură așa cât dacă vre-unui datorăș de a lui, când voia să-și plătească datoria, de-i lipsia numai 1 sau 2 lei din capitalul și interesele, cari le pretindea, nu primea, decât dacă plătia totul până la ultimul leu. În timpul din urmă prin proces a scos comisia și pe Cățanaș Crăciun pentru suma de 2200 Lei (în 28 Iulie 1928) când în ziua următoare 29 Iulie fiul lui Cățanaș Crăciun cu numele Valer Cățanaș de 24 de ani poate însoțit de alții în noaptea de 29 spre 30 Iulie l-a pândit și l-a lovit în cap spărgându-l pe 8 locuri, rupându-i și o coastă, care apoi i-a spintecat splina în două și pus fiind apoi pe căruța mortului l-a îndreptat spre casă, și calul s'a oprit în lăptăna credinciosului Ion Demian, unde dimineața a fost aflat și încă în aceeași zi i-s'a făcut autopsia iar în ziua următoare 31 Iulie a fost înmormântat despărțindu-se de averea și dolarii la care ținea mai mult decât la sufletul său. Ucigașul și familia sunt prinși la Turda.

Iosif Bogdan, paroh.

Citiți „Unirea Poporului“.

Regina Maria a plecat în Serbia.

La sfârșitul lunii Iulie, Maiestatea Sa Regina văduvă Maria, dimpreună cu altele Sa Principesa Ileana, au plecat în Iugoslavia, unde vor sta o lună de zile, la castelul regal din Bled. Regina Maria s'a dus să-și cerceteze fiica și nepoții, adică pe Regina Mărioara a Serbiei cu fiica ei. În drum spre Serbia, Regina văduvă și principesa Ileana s'au oprit câteva ceasuri la Timișoara, vizitând orașul.

Între Cluj și București se poate călători cu aeroplanul. În săptămâna trecută a sosit la Cluj cea dintâi mașină de sburat, care poartă călători între București și Cluj. Este una dintre celea mai mari aeroplanuri din țara noastră. Trupul mașinei are o lungime de 20 metri și poate duce, înafară de mașiniști, încă 12 persoane cu bagaje cu tot. Un bilet de călătorie costă 1325 lei și calea dela București la Cluj, sau întors, se face în 3 ore și jumătate. Mașina sboară statornic la o înălțime de 3 mii de metri și la caz de nevoie (dacă se strică motorul sau altceva) poate cobori fără primejdie la mai multe stațiuni, anume pregătite. Una dintre acestea stațiuni este și Blaj, căci aeroplanele sboară peste Turda, Chiriac, Feldioara-Râsboieni, Teiuș, Blaj, Mediaș, Sibiu, Făgăraș și Brașov. Aeroplanele acestea poartă și poșta pentru orașele Brașov, Sibiu și Cluj. La Sibiu și la Brașov nu coboară, decât aruncând sacii de poștă cu parașuta (cu paraplu de coborît). Aeroplanele trec peste Blaj dimineața între ceasurile 8—9.

S'a aprins un pod peste Criș. În săptămâna trecută, poate din vre-un capăt de țigară, s'a aprins podul de peste Criș, din mijlocul orașului Oradea mare. Trecktorii cari se găseau într'un anumit moment pe pod, au o bîgat de seamă cu groază, că le arde podul sub picioare. Au venit de grabă pompierii și focul a fost stins.

Antrax la vite în Șermaș. În comuna Șermaș de pe Câmpie și în comunele din jur s'au îmbolnăvit mai multe vite de antrax sau armurare (dalac). Medicul veterinar al ținutului a luat toate măsurile ca boala să nu se mai întindă.

Advocat împușcat. Mai dăunzi, advocatul Dr. Augustin Giurgiu din Lugoj, în timpul când se întorcea dela tribunal spre casă, a fost împușcat în piept de către un client al său din comuna Tievănuț mic. Gloțele n'a atins părți mai gingașe, astfel că advocatul Giurgiu va scăpa de moarte. Prietenul mănii era un proces mai vechiu, din care rămăsese o încurcătură de bani între client și avocat. Clientul se ținea că are de primit niște bani, iar advocatul îl tot amăna cu plăți. Până la ieșirea judecătii, clientul Pavel Bănuț a fost pus la închisoare.

A bătut ghița în Moldova. Pe începutul săptămânii trecute, asupra unor nuturi din Moldova au trecut furtuni cu grindină. Pagubele au fost mai mari în județul Roman. În comunele Adjudei, Burnieș, Rotunda și Săbăoani, grindina a căzut în sferturi de ceas și avea mărimea nucilor. Lângă grindină au mai făcut pagube și pârâie, cari au înecat vite.

Ce pătesc fetele cari umblă noaptea pustii. La Cernăuți, soldații cari fac paza unui pod de peste Prut au auzit într-una din nopțile trecute vaiete de om ce moare. Făcându-se a doua zi cercetări, a fost găsită pe malul Prutului o domnișoară tânără, ucisă de fâptuitori necunoscuți. Moarta era o poloneză vestită de frumoasă din Cernăuți, care a făcut prostia să plece de-acasă, seara târziu, la plimbare cu doi țângăli prin zăvoiu delat Prut. Doctorii legii au constatat, că fata fusese, curată, dar acolo, la plimbarea de noapte, cei doi prășcăi au batjocorit-o, apoi au ucis-o cu cuțitele. Iată deci, o ușurătate și o prostie foarte scump plătită.

Diamante din adâncul mării. În timpul războiului, Germanii, între alte multe vapoare, au scufundat și vaporul belgian cu numele „Elisabethville”. Celea mai multe dintre vapoarele scufundate zac și astăzi în adâncul apelor, fără să-și mai bată cineva capul cu ele. Despre vaporul belgian pomenit mai la deal s'a știut însă, că ducea o punguliță cu diamante în preț de vre-o 50 milioane franci. Și acestea diamante nu-i lăsa să doarmă pe mulți scafandrii, ci de ani de zile își tot sfarmă mintea cum să le scoată. Cei mai îndrăzneți s'au dovedit italienii de pe vaporul „Artiglio”, cari după trudă de câteva săptămâni au izbutit să ridice la suprafață întreg vaporul „Elisabethville”, în puincurile căruia a și găsit diamantele căutate. Isteții scafandrieri (scufundători) au și câpătat o răsplată împărătească de aproape jumătate prețul diamantelor.

Un trăznet omorâ 17 oameni deodată. La Vilna, în Polonia, în timpul unei furtuni, un trăznet a lovit într-o adunare, omorând pe loc 17 persoane, iar 50 au fost rănite mai greu sau mai ușor. Ne putem închipui ce spaimă și ce jale cumplită a stârnit această feroasă întâmplare.

Călătorie în butoi. Celea mai multe nebunii se nasc în capetele Franțuzilor. Vorba aia: unde este desțepciune multă, este și nebulie. Iată ce trăznaie au mai ghicit doi Franțuzi: au cumpărat un butoi mare și, dându-l în piața Concorde din Paris, unul s'a culcat în butoi, iar celalalt a început să împingă și să-l durige. În felul acesta, cei doi Franțuzi, culcându-se pe rând în butoi, vreau să străbată calea dintre Paris și Madrid, capitala Spaniei. De plecat au și plecat, dar de ajuns, mai spună și alții.!

În America și tâlharii lucrează altfel. În statul Columbia din America de miazăzi, mai dăunăzi niște tâlhari de drumul mare au pus dinamită sub un tren de persoane și l-au răsturnat. În învălmășala grozavă care s'a produs, tâlharii au luat în rând vagoanele sfărimate și au jefuit pe călători. Unii dintre aceștia erau morți, alții greu răniți, dar tâlharii nu s'au sinchisit de loc, ci au cotrobăit toate buzunarele și toate puiucurile trenului. Din vagonul de poștă au luat mai mulți saculeți cu bani, în cari erau milioane de dolari. La urmă, când și-au isprăvit ticăloasa și săibatica meserie, tâlharii au părăsit trenul răsturnat, printre sfărăturile căruia gemeau sute de răniți și morți.

Moarte ciudată. În comuna Iancești din județul Bihor s'a întâmplat de curând să se îmbolnăvească vaca unei biete femei văduve. Femeia, apropiindu-se de vacă să vadă ce are și trăgând abur din gura vacii, s'a îmbolnăvit și ea numai decât. În câteva minute a căzut lângă vacă, cuprinsă de zgârciuri. Fata femeii, a sărit să vadă ce are mamă-sa și s'a îmbolnăvit și ea. Și acolo, alături, unde au căzut,

au și murit foarte curând, atât vaca, cât și celea două femei. Un vecin care s'a dus să tragă pielea de pe vacă și s'o îngroape, s'a betegit și el și tot s'a umflat. El a avut însă noroc, că, vestindu-se nenorocirea, au venit doctorii dela Oradea mare și l-au dus la spital. Nu se știe însă, că va scăpa sau ba. Doctorii cercetează acum, să afle ce boală a avut vaca, de s'a prăpădit atât de îngrabă cu stăpânele ei cu tot.

Fetele cărora le arde tare de măriție, să meargă în America. În Europa, partea muerească este cu 25 milioane capete mai numeroasă decât partea bărbătească. Deci, chiar dacă s'ar însura într-o bună zi toți bărbații din Europa, chiar și copiii de un an și moșnegii de 90 ani, tot ar mai rămânea nemărităte 25 milioane de femei. Nu așa stă treaba în America. Acolo, anumit în Statele Unite, numărul bărbaților este mai mare decât al femeilor cu 4 milioane. Ne putem deci gândi ce omenie are în America muerețel. Pe palme le ține, cum se zice. Acolo fată să fi, că te caută ca pe pita cea caldă. Au însă și americani o mare meteahnă: le place să trăiască neînsurați. Deci tot pe la noi e mai bine de femei!

x Sporirea recoltelor în țară. Secerișul a început pretutindeni. Rezultatele de până acum, acolo unde s'a întrebuințat superfosfat, au întrecut toate așteptările. În Banat și Bucovina unde s'a îngrășat pământul cu superfosfat în mai mare măsură la semănăturile de toamnă s'a obținut chiar câte 1600—2200 kg. la pogon (3200—4400 kg. la hectar). Aceste rezultate frumoase se datoresc faptului, că s'a întrebuințat *superfosfat*, care este singurul îngrășământ ce conține *acidul fosforic solubil în apă* și care este deci foarte ușor asimilat de către plante. În același timp și rădăcinile devin mai puternice și pătrund mai adânc în pământ, așa că plantele sunt mult mai rezistente. Unde nu s'au dat îngrășăminte cu acid fosforic solubil în apă, rezultatele sunt mult mai slabe.

X În căminul Congregației de surori „Sf. Maria”, Cluj str. Regina Maria, se primesc eleve, cari urmează școala comercială superioară, excepțional și eleve de liceu. Elevele pentru dezvoltarea lor morală, intelectuală, și fizică vor avea îngrijirea dorită de părinți buni. Pentru întreținerea completă se va solvi suma de 20,000 (douăzeci mii lei) în patru rate de câte 5000 (cinci mii lei) la intrarea în cămin, 1 Decembrie 1928 la 1 Februarie și 1 April 1929.

Cererile de primire se vor înainta până la 1 Septembrie 1928 pe adresa: Congregația de surori (Avram Iancu 58).

În cererile de primire părinții, ori tutorii se vor obliga la împlinirea condițiilor de primire.

Invitare. Cercul studentesc „Târnavă-Mică, din București” invită onoratul public a lua parte la serata artistico-dansantă, ce se va ține la Dicioșanmărtin în ziua de 18 August a. c. în sala hotelului „Carpații”. Inceputul la orele 20½. Vor da concursul Dnii: Prof. Heinz Helmann, Dr. Traian Denghel și prof. Luchi Mureșeanu. Scopul festivalului este mărirea fondului necesar construcției unui cămin studentesc în București. Program:

1. Cuvântul Președintelui.
2. Millo, directorul, operetă în 2 acte, Orchestra formată din 20 persoane sub conducerea prof. H. Helmann.

“Citiți UNIREA POPORULUI”

† **Aurel Blaga**, elev de clasa I-a primară, după o boală îndelungată a adormit în Domnul în ziua de 29 Iulie a. c. în etate de 8 ani, împărțit fiind cu sf. Taine ale muribunzilor. În mormântarea rămășițelor pământești s'a făcut Marți în 31 Iulie a. c. la ora 16 în cimitierul comun din Blaj. Dormi în pace suflet blând, Fără lacrimi, fără gând!

Muștele trebuie prăpădite

Vara, muștele năpădesc din toate părțile, așa că abia ne putem apăra de ele. Acestea gadine sunt cei mai mari dușmani ai omului, căci boalele celea mai multe, de cari suferă oamenii sunt aduse de muște.

Încă în vremurile vechi, grecii au băgat de seamă, că muștele răspândesc ciuma.

Mai târziu, prin evul mijlociu, Sfântul Bernard a pus sub afurisenie muștele, ca pe unele, cari sunt primejdioase pentru sănătatea oamenilor.

În Anglia și în America se duce o luptă foarte îndârjită în contra muștelor și sunt orașe unde muște nu se mai găsesc de loc.

Muștele răspândesc și holera, oftica, tifosul și altele.

Muștele își caută hrana mai ales în gunoarie, băligar, scuipat, puroaie și alte murdării. De pe acestea murdării sboară în casa omului, unde se așează pe mâncare, murdărindu-o.

Muștele se înmulțesc foarte tare. Un învățat din America, cu numele Howard, spune, că o muscă, care începe se pună ouă pe la 15 Aprilie, până la sfârșitul lui Septembrie poate să dea naștere la 5598.720.000.000 de alte muște.

Ca muștele să nu se înmulțească așa de repede și să nu lățească atâtea boale grele, trebuie să le prăpădim. Să nu avem milă de ele. Să folosim ori ce mijloace pentru prăpădirea lor, căci sunt cei mai mari dușmani ai noștri.

Aron Tocaciu econom în S. Am primit 200 Lei. Adresa am schimbat-o.

Alexandru Dedian cantor Ragla. Abonamentul pe 1928 de 180 Lei l-am primit.

Nicodim Haiduc. — Suma de Lei 100.— trimisă în 30 VI-a am primit-o.

Ioan Baredean. — Am primit suma de Lei 300.—

Redactor responsabil: IULIU MAIOR.

Publicare de licitațiune

Pentru edificarea bisericii române unite din Adămuș, județul Târnavă mică, se publică licitațiune cu oferte în scris.

Terminul, până la care ofertele sunt a se înainta, se fixează pe ziua de 19 August 1928, orele 4. d. a. când ofertele se vor desface și lucrarea se va adjudeca.

Planul devisul și condițiile de edificare și de contract se pot vedea la subsemnatul oficiu protopopesco în orele oficioase.

Oficiul protopopesco în conțelegere cu curatoratul bisericii române unite din Adămuș.

Dicioșanmărtin, la 1 August 1928.

ss. Dumitru Copăcean
curator
(556) 1-1

ss. Simion Moldovan
protopop

Direcțiunea Liceului de băieți — Blaj

Aviz școlar

pentru elevii, cari doresc să se înscrie în anul școlar 1928/29 la Liceul de băieți din Blaj

Toți acei elevi, cari doresc să-și urmeze în anul școlar 1928/29 studiile la Liceul de băieți din Blaj, (atât cei, cari au urmat clasele anterioare la Blaj, cât și cei cari doresc să se înscrie în cl. I. sau în vreo altă clasă mai înaltă a liceului, fără să fi studiat până acum la Liceul de băieți din Blaj) vor înainta, direcțiunii Liceului de băieți din Blaj, cu posta, petiția de înscriere, prevăzută cu timbrul de 8 Lei, în zilele de 1—3 Septembrie a. c. Petițiile *întrate după acest termen* nu se vor lua în considerare.

La petiție elevii vechi ai liceului vor anexa avizul din anul școlar 1927/28 iară elevii noi vor anexa:

2. Certificat școlar despre clasa absolvită în anul 1927/28.

2. Extrase matricolare de naștere și de botez.

3. Certificat de vaccinare.

4. Un plic timbrat cu adresă pentru răspuns.

Ceice doresc să se înscrie în clasa a V-a vor anexa și certificatul, că au dat examenul de admitere în această clasă cu media cel puțin 6 (șase).

În urma petițiilor intrate, lucrările în luna Septembrie se vor succede în modul următor:

Examenul de admitere în cl. I și de bursă se vor începe la 5 Septembrie.

Examenul de admitere în cl. I constă:

a) Dintr-o probă scrisă în limba română după dictat, la care se va aprecia: scrisul, ortografia și punctuația.

b) Dintr-o problemă de aritmetică de forța ultimei clase primare.

c) Dintr-o probă de citire cu întrebări asupra cuprinsului și asupra cunoștințelor de gramatică de forța ultimei clase primare.

Sunt vacante 7 burse.

Examenul particular, integral și de corigență se vor începe în 10 Septembrie.

Examenul de tranziție pentru cl. VIII-a și examenul de admitere în cl. a V-a se vor începe în 18 Septembrie.

Înscrierea elevilor absolvenți de cl. a VIII la examenul de bacalaureat se va face până în 20 Sep. inclusive, iar a celor vechi (repetenți) până în 5 Septembrie.

Examenul de bacalaureat se va ține între 25 Septembrie — 10 Octombrie.

Elevii primiți în liceu se vor prezenta și vor plăti taxele școlare în 21—22 Septembrie.

Totalul taxelor pe întreg anul școlar este pentru un elev din cursul inferior 1200 Lei, pentru un elev din cursul superior 1400 Lei.

Cursurile se vor începe în 24 Septembrie la ora 8 dimineața.

Elevii, cari doresc să fie primiți și în *Internat* vor înainta o *petiție separată* Recteurului Internatului până la 15 August c.

Direcțiunea Liceului de băieți.

Subsemnatul caut un *servicioiu* la o *bucătărie*, eu și cu un fiu al meu de 18 ani. Sunt văduv mă pricep foarte bine la *bucătărie* și la orice fel de *gospodărie*.

Doritorii să se adreseze la DUMITRU TIRAN plugar, în Com. Breb jud. Mara-mureș Oficiul p. Ocna Șugătag.

(557) 1—1

Aviz școlar

Pentru elevii, cari au terminat cl. a II-a a III-a și a IV-a a liceului

Elevii, cari au promovat clasa a III-a liceului la sfârșitul anului școlar 1927/28, sau vor reuși la examenul de corigență din toamnă și cari nu doresc să continue liceul, ci voiesc să treacă la o școală comercială, industrială sau la școală normală (cursul superior la care mai înainte se trecea cu cl. IV.), vor putea obține *certificatul de absolvire a cursului inferior, de liceu*, dacă în Septembrie vor da un examen oral sumar (pe scurt) din *l. română istoria Românilor, geografie și instrucția civică* (numai partea cu dreptul constituțional și drept administrativ).

Elevi, cari doresc să dea acest examen își vor cumpăra cărțile de lipsă, și se vor pregăti pentru examen peste vară, iară la sfârșitul lunii August vor înainta o petiție direcțiunii liceului, în care vor arăta, că doresc să se prezinte la examen.

Elevii, cari au rămas *repetenți* la cl. a IV-a și nu doresc să continue liceul, asemenea pot să obțină *certificatul de absolvire a cursului inferior*, dacă se vor prezenta și ei la acest examen și vor da examenul oral sumar (pe scurt) tot numai de materiile numite.

Elevii din cl. II, III și IV, cari au rămas *corigenți numai la l. germană*, în urma ordinului Min. instr. Nr. 71455—1928 se promovează fără a mai da examen de corigență, din aceasta materie acei elevi, cari au rămas corigenți la 2 materii, dintre cari una este l. germană, vor da examen de corigență numai din cealaltă materie, iară aceia, cari au rămas repetenți din trei materii, dintre cari una este l. germană, nu se consideră repetenți, ci corigenți, având să dea examen de corigență numai din celelalte două materii.

Direcțiunea Liceului de băieți.

PUBLICAȚIE

Conform legii referitoare la taxa de timbru și impozit, institutul subsemnat face funcționează tuturor partizanilor, că cu data de 1 Iulie a. c. impozitul pe dobânzile după capital și taxa de timbru, după capitalele plasate la acest institut; ca depunere pe libel sau cont curent, vor fi calculate și vărsate la percepția competentă pe debitul acestor capitale.

Casa de Economie S. P. A.
din Blaj

(558) 1—1

In ABRUD se află de vânzare o Librărie și Tipografie

asortate după cerințele cele mai bune. Prețul convenabil. Doritorii să se adreseze Dlui IOAN MICU, directorul școlii normale din Abrud de unde va lua toate informațiunile necesare. (564) 1—1

Aviz

Casă de vânzare cu două camere și o bucătărie se află de vânzare în Str. Simion Bărnuțiu la TURI GHEORGHE.

(550) 2—2

Judecătoria mixtă Blaj județul Târnava mică

Nr. Proz. VIII. A. 78—1928.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință publică că, la Judecătoria Mixtă Blaj, județul Târnava Mică, este vacant locul de ajutor de director de cartea funduară. Condițiunile de numire sunt cele prevăzute de art. 247 și 252 din legea de organizare judecătorească. — Doritorii de a ocupa acest post, vor înainta cererile până la 1 Septembrie 1928.

Blaj la 20 Iulie 1928.

EUGEN GHETU,
Judecător Șef

(554) 2—2

Aviz

Mașină de îmblătit 720 mm cu motor de 8 hp. în stare bună se află de vânzare la:

Iacob Lazar et. comp.
TEIUȘ Calea lui Traian 29.

(553) 2—2

□ □ RECLAMA □ □

:: este sufletul comerțului ::

Atențiune!

Mașini de îmblătit și mori!

Am onoare a aduce la cunoștință onor. clienți, că în urma unei legături favorabile cu o rafinerie însemnată din țară mi-a sosit în magazie un mare transport de

BENZINA GREA cu preț de Lei 7.50 kilogramul

Am permanent în magazie toate felurile de:

ULEIURI de prima calitate și toate articolele necesare la mașini de îmblătit și la mori, cu prețurile cele mai avantajoase.

(534) 3—3

Cu toată stima:

Vilhelm Naftali
BLAJ